

7. Zarzut siódmy, zmierzający do ponownego zbadania wymiaru grzywny w ramach służącego Sądowi nieograniczonego prawa orzekania, dotyczący oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenia zasady proporcjonalności.

- Strona skarżąca podnosi, że Komisja błędnie oceniła wartość sprzedaży, niesłusznie biorąc pod uwagę loty przychodzące oraz znacznie zawyżając ogólną wagę wszystkich zarzucanych naruszeń. Komisja błędnie oceniła wagę oraz czas trwania naruszenia przypisywanego stronie skarżącej oraz niesłusznie oddaliła okoliczności łagodzące jej odpowiedzialność.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2017 r. – Help – Hilfe zur Selbsthilfe/Komisja

(Sprawa T-335/17)

(2017/C 239/71)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Help – Hilfe zur Selbsthilfe e.V. (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: V. Jungkind i P. Cramer, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 21 marca 2017 r. (Ares(2017)1515573) nakazującej zwrot części kwoty przeznaczonej na finansowanie przedsięwzięcia pomocowego Food Security Promotion for very food insecure farming households in Zimbabwe (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) w wysokości 643 627,72 EUR, a także wystosowanego na podstawie tej decyzji wezwania do zapłaty z dnia 7 kwietnia 2017 r. (nr 3241705513), w którym pozwana zażądała zapłaty pierwszej raty w wysokości 321 813,86 EUR, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: kwestionowane przez pozwaną postępowanie nie stanowi naruszenia prawa materialnego

- Kwestionowane przez pozwaną postępowanie w związku z udzieleniem dwóch zamówień na dostawę produktów rolnych nie naruszało obowiązujących wymogów materialnoprawnych dotyczących organizacji przetargów w ramach przedsięwzięć z zakresu pomocy humanitarnej. W szczególności było ono zgodne z wiążącymi zasadami udzielania zamówień publicznych, w świetle art. 184 ust. 1 przepisów wykonawczych do rozporządzenia finansowego UE z 2009 r. i art. 2 ust. 3 zasad i procedur (*Rules and Procedures*) określonych w załączniku IV do umowy ramowej o partnerstwie z 2008 r. w zakresie współpracy UE z organizacjami pozarządowymi w dziedzinie pomocy humanitarnej.
- Kwestionowane postępowanie nie narusza także wymogów w zakresie dokumentacji, określonych w art. 23 ust. 4 postanowień ogólnych zawartych w załączniku III do umowy ramowej o partnerstwie.

2. Zarzut drugi: brak innych podstaw do odzyskania środków

- Nie istnieją także inne podstawy do odzyskania pomocy finansowej. W szczególności wybrane przez stronę skarżącą przedsiębiorstwo dostarczyło zamówione towary terminowo, w pełnym zakresie i z zachowaniem ich dobrej jakości. Ponadto realizacja przedsięwzięcia pomocowego przez skarżącą została uwieńczona sukcesem, co zostało potwierdzone w toku łącznie czterech niezależnych kontroli przeprowadzonych przez podmioty zewnętrzne.
- Personel strony skarżącej nie dopuścił się żadnego czynu zabronionego. Staatsanwaltschaft Bonn (prokuratura w Bonn, Niemcy) nie wszczęła dochodzenia ze względu na brak podejrzenia popełnienia czynu zabronionego.

3. Zarzut trzeci (podniesiony posiłkowo): brak skorzystania z zakresu uznania i nieproporcjonalność

- Decyzja o odzyskaniu przyznanej pomocy finansowej została wydana przez pozwaną w oparciu o błędne założenie, że jest ona związana zaleceniem Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) co do odzyskania środków. Oznacza to, że pozwana nie skorzystała z przysługującego jej zakresu uznania, wobec czego odzyskanie środków jest bezprawne.
- Odzyskanie części należności w kwocie 643 627,27 EUR jest ponadto niezgodne z prawem, ze względu na naruszenie zasady proporcjonalności przewidzianej w art. 5 ust. 4 TFUE. Wykracza ono poza to, co konieczne do ochrony budżetu, a wobec uwieńczonych sukcesem realizacji przedsięwzięcia pomocowego jest ono nieproporcjonalne w stosunku do nałożonego na stronę skarżącą obciążenia.

**Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2017 r. – Shenzhen Jiayz Photo Industrial/EUIPO – Seven
(sevenoak)**

(Sprawa T-339/17)

(2017/C 239/72)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Chiny) (przedstawiciel: adwokat M. de Arpe Tejero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Seven SpA (Leini, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „SEVENOAK” – zgłoszenie nr 13 521 125

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 marca 2017 r. w sprawie R 1326/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 13 521 125 „SEVENOAK” dla wszystkich towarów objętych zgłoszeniem;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2017 r. – Japan Airlines/Komisja

(Sprawa T-340/17)

(2017/C 239/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Japan Airlines Co. Ltd (Tokyo, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Bellis i K. Van Hove oraz R. Burton, Solicitor)